

[Anker Lau.]

for det har ingen relevans til det, der sker nu. Vi interesserer os mest for det, der skal ske, ikke så meget for det, der er sket.

Det ærede medlem A. C. Normann var inde på, at nedsættelse og forhøjelse opvejer hinanden. Derom har jeg fremsat min opfattelse. I øvrigt sagde det ærede medlem, at han mente ikke, vi havde opnået det, vi kunne opnå i udvalget. Jeg skal ikke bestride, at der en gang imellem har været tilløb til at give os en fjer i hatten, hvis vi så ville stemme for hele skidtet. Men sådan leger vi ikke; enten skal man være med i noget og virkelig få sin opfattelse tilgodeset på en række områder, eller også må man gå ud af billedet.

Det ærede medlem kunne ikke lade være med at forsøge at drille de konservative og os med den uenighed, der hersker mellem os på dette område. Det er vist ikke en hemmelighed for noget menneske her i landet, og vi har heller ikke lagt skjul på, at der hersker uenighed om disse ting. Det kan ikke være sådan, at når vi er enige med de konservative, får vi klø for det, og når vi er uenige med dem, skal vi gud hjælpe mig også have klø for det. Det kan ikke være rigtigt... (*Finansministeren* [Kampmann]: Hvorfor ikke?). Fordi der ingen konsekvens er i det. Men man kan naturligvis altid have fornøjelse af at skyde på hinanden; det er også det, man morer sig med i øjeblikket.

Så er det et spørgsmål, om det ærede medlem hr. A. C. Normann har det så meget bedre derovre, hvor han sidder. Jeg må tilstå, at når man har lyttet til de udtalelser, der faldt mellem de ærede medlemmer hr. A. C. Normann og hr. Niels Andersen over for det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, for øvrigt også det ærede medlem hr. Chr. Christiansen, så synes jeg nu heller ikke, der strålede enighed ud af dem. Når så det ærede medlem hr. A. C. Normann siger, at han må tvivle om, at venstre og de konservative kan bære en regering sammen, så kunne vi sige: hvordan

kan så de herrer gøre det? (*Tilråb*: Vi har jo vist det!). Ja men det har dog sine vanskeligheder en gang imellem — det skal jeg nu ikke blande mig i.

Men jeg kan også en gang imellem beskæftige mig med historieskrivning, og jeg har også dukket lidt ned i historien og set, hvad der er sagt og skrevet fra radikal side, og med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere nogle guldkorn i de udtalelser, som den højtærede minister hr. Bertel Dahlgaard fremsatte den 25. januar 1956 under behandlingen af lovforslaget om toldafgifter, dengang var det vist tekstilafgifterne. Den højtærede minister hr. Bertel Dahlgaard sagde:

„Der er et slagord, som stadig går igen i agitationen for denne voldsomme forhøjelse af toldbeskyttelsen. Man siger, at man egentlig ikke forlanger beskyttelse, men blot forlanger at blive ligestillet med udlandet med de højere toldsatser. Man sammenligner ganske råt toldsatserne derude og herhjemme, og er den danske told så væsentligt lavere end et andet lands, ræsonnerer man ganske enkelt således, at så er den danske industri så meget dårligere stillet.

Jeg vil gerne her i dag sige til tekstilindustrien, at det er en agitation af denne art, man ikke kan være bekendt, fordi en sådan sammenligning uden nærmere forklaring er misvisende.“

(*Økonomiministeren* [Bertel Dalgaard]: Hør!). Det synes jeg også; det var ganske rart at få konstateret, at den højtærede minister stadig er enig i dette.

Jeg beder om tilladelse til at bringe et andet citat af en udtalelse af den højtærede minister, fra 1953, hvor der også har været tale om højere told:

„Alle de frie eksporterhverv og handelen vil vende sig mod hele denne tankegang. Landets økonomiske styrke beror på, at dansk produktion er konkurrencedygtig. Det viser sig i øvrigt, at de industrier, der formår at konkurrere på fremmede markeder gennem en stor